

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2018 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України (щодо імплементації законодавства та визначення переліку адміністративних послуг, що надаються територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України)» (далі – проект Закону), а також документи, що додаються до проекту Закону, що надійшли з листом Міністерства внутрішніх справ України від 29.12.2017 № 183/05/31-2018.

За результатами проведеного аналізу проекту Закону та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон)

встановлено:

проект Закону розроблено, як зазначено в аналізі регуляторного впливу, доданого до нього (далі - АРВ), на виконання плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014-2017 роки.

Однак, запропоновані законопроектом зміни викликають ряд зауважень.

1. Підпунктом 2 пункту 1 розділу I проекту Закону передбачається викласти у новій редакції статтю 15 Закону України від 30.06.1993 № 3353-ХІІ «Про дорожній рух» (далі – Закон № 3353).

Відповідно до абзацу двадцять четвертого підпункту 2 пункту 1 розділу I проекту Закону підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів здійснюються в акредитованих закладах незалежно від форми власності та підпорядкування, які за результатами акредитації внесені до Єдиного державного реєстру, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України. Заклади, що мають відповідну ліцензію на провадження освітньої діяльності, видану центральним органом виконавчої

влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері освіти і науки, акредитуються за декларативним принципом.

Крім цього, підпунктом 3 пункту 1 розділу I проекту Закону пропонується Закон № 3353 доповнити, зокрема, новою статтею 15² «Основні положення щодо допуску до керування тракторами, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними, землерийними і дорожньо-будівельними машинами».

Згідно з абзацом сорок четвертим підпункту 3 пункту 1 розділу I проекту Закону професійна підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації трактористів-машиністів здійснюється в закладах незалежно від форми власності і підпорядкування, які за декларативним принципом внесені до Єдиного державного реєстру, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України, за наявності необхідної навчально-матеріальної бази, ліцензії на право надання освітніх послуг у сфері професійно-технічної освіти.

Слід зазначити, що згідно з пунктом 6 частини першої статті 7 Закону України від 02.03.2015 № 222-VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон № 222), ліцензуванню підлягає такий вид господарської діяльності, як освітня діяльність, яка ліцензується з урахуванням особливостей, визначених спеціальними законами у сфері освіти.

У свою чергу, Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII «Про освіту» (далі – Закон № 2145), який набрав чинності 28.09.2017, регулює суспільні відносини, що виникають у процесі реалізації конституційного права людини на освіту, прав та обов'язків фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у реалізації цього права, а також визначає компетенцію державних органів та органів місцевого самоврядування у сфері освіти.

Так, згідно з частиною першою статті 10 Закону № 2145 одним з невід'ємних складників системи освіти є професійна (професійно-технічна) освіта.

Крім цього, відповідно до пункту 7 частини першої статті 1 Закону № 222 орган ліцензування - орган виконавчої влади, визначений Кабінетом Міністрів України, або уповноважений законом державний колегіальний орган.

Перелік органів ліцензування затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 05.08.2015 № 609 «Про затвердження переліку органів ліцензування та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України».

Згідно з абзацами першим та другим частини другої статті 43 Закону № 2145 освітня діяльність провадиться на підставі ліцензії, що видається органом ліцензування відповідно до законодавства для закладів вищої, післядипломної, фахової передвищої, професійної (професійно-технічної) освіти - центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

Відповідно до абзацу другого пункту 1 Положення про Міністерство освіти і науки України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16.10.2014 № 630 «Про затвердження Положення про Міністерство освіти і науки України», Міністерство освіти і науки України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах освіти і науки, наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності, трансферу (передачі) технологій, а також забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері здійснення державного нагляду (контролю) за діяльністю навчальних закладів,

підприємств, установ та організацій, які надають послуги у сфері освіти або провадять іншу діяльність, пов'язану з наданням таких послуг, незалежно від їх підпорядкування і форми власності.

З огляду на викладене, в абзаці двадцять четвертому підпункту 2 пункту 1 розділу I проекту Закону, а також абзаці сорок четвертому підпункту 3 пункту 1 розділу I проекту Закону назву ліцензії, а саме: «ліцензія на провадження освітньої діяльності, видана центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері освіти і науки» та, відповідно, «ліцензія на право надання освітніх послуг у сфері професійно-технічної освіти», слід викласти у наступній редакції «ліцензія на провадження освітньої діяльності у сфері професійної (професійно-технічної) освіти», у відповідних відмінках.

2. Статтею 29 Закону № 3353 передбачена видача дозволу на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні. Зазначений дозвіл міститься в Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженому Законом України від 19.05.2011 № 3392-VI (пункт 76 Переліку), а його видача є адміністративною послугою.

Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну систему) визначає правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності і встановлює порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та адміністраторів.

Статтею 1 Закону про дозвільну систему визначено, що документ дозвільного характеру - дозвіл, висновок, рішення, погодження, свідоцтво, інший документ в електронному вигляді (запис про наявність дозволу, висновку, рішення, погодження, свідоцтва, іншого документа в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань), який дозвільний орган зобов'язаний видати суб'єкту господарювання у разі надання йому права на провадження певних дій щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності та/або без наявності якого суб'єкт господарювання не може проваджувати певні дії щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності.

Відповідно до частини першої статті 4 Закону про дозвільну систему виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, серед іншого, встановлюється:

необхідність одержання документів дозвільного характеру та їх види;

дозвільний орган, уповноважений видавати документ дозвільного характеру;

платність або безоплатність видачі (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру;

строк видачі документу дозвільного характеру або відмови у його видачі;

вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, переоформлення, анулювання документа дозвільного характеру;

строк дії документа дозвільного характеру або необмеженість строку дії такого документа;

перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності;

перелік та вимоги до документів, які суб'єкту господарювання необхідно подати для одержання документу дозвільного характеру.

Аналогічні вимоги передбачені статтею 5 Закону України «Про адміністративні послуги».

Проте, статтею 29 Закону № 3353 передбачена лише необхідність одержання дозволу на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні.

Інші вимоги щодо видачі дозволу на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, визначені постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2001 № 30 «Про проїзд великогабаритних та великовагових транспортних засобів автомобільними дорогами, вулицями та залізничними переїздами», яка на сьогодні не відповідає законам України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» та «Про адміністративні послуги», оскільки основні вимоги до видачі дозволу на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, мають бути встановлені на рівні Закону.

З метою врегулювання питання на законодавчому рівні пропонуємо доповнити проект Закону положеннями щодо основних вимог до регулювання відносин, пов'язаних з видачею дозволу на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні.

Крім того, проект Закону в цілому потребує приведення у відповідність до Закону України «Про адміністративні послуги», згідно з яким, виключно законами встановлюється:

- 1) найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання;
- 2) суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження щодо надання адміністративної послуги;
- 3) перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги;
- 4) платність або безоплатність надання адміністративної послуги;
- 5) граничний строк надання адміністративної послуги;
- 6) перелік підстав для відмови у наданні адміністративної послуги.

Враховуючи вищезазначене, проект Закону потребує доопрацювання з урахуванням наданих зауважень та пропозицій.

Разом з цим, АРВ, надані до проекту Закону, необхідно доопрацювати в частині обґрунтування розміру вартості кожної адміністративної послуги та навести складові такої вартості, а також фінансове обґрунтування підвищення розміру вартості тих послуг, які вже надаються.

Крім того, прийняття проекту Закону здійснюється не у відповідності з визначеним статтею 4 Законом про регуляторну політику принципом прозорості та врахування громадської думки.

Вказаний принцип, зокрема, передбачає відкритість для фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної діяльності, обов'язковий розгляд регуляторними органами ініціатив, зауважень та пропозицій, наданих у встановленому Законом порядку фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, обов'язковість і своєчасність доведення прийнятих регуляторних актів до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, інформування громадськості про здійснення регуляторної діяльності.

Так, на адресу ДРС листами ГО Українська організація аграрних інженерів від 01.02.2018 № 37/2-124 та Офісу реформи адміністративних послуг від 23.01.2018 № 11/14.12/a50 надійшли зауваження та пропозиції до проекту Закону (копія додаються).

Акцентуємо увагу розробника, що відповідно до частини сьомої статті 9 Закону про регуляторну політику усі зауваження і пропозиції щодо проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу підлягають обов'язковому розгляду розробником цього проекту. За результатами цього розгляду розробник проекту регуляторного акта повністю чи частково враховує одержані зауваження і пропозиції або мотивовано їх відхиляє.

Таким чином, розробку проекту Закону здійснено без урахування вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а саме без дотримання принципів державної регуляторної політики, визначених статтею 4 цього Закону, зокрема принципів ефективності та адекватності, а також не дотриманням вимог статті 5 в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти.

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України (щодо імплементації законодавства та визначення переліку адміністративних послуг, що надаються територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України)».

Голова Державної регуляторної
служби України

Ксенія Ляпіна